

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 21ης Ιουνίου 2007*

Στην υπόθεση C-259/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, υποβληθείσα από το Rechtbank te Rotterdam (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 8ης Ιουνίου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 20 Ιουνίου 2005, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά

Omni Metal Service,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (εισηγητή), M. Pešić και E. Levits, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: J. Swedenborg, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Σεπτεμβρίου 2006,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- η Omni Metal Service, εκπροσωπούμενη από τους R. Sinke και B. Veldhoven, advocaten,
- η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενη από τις H. G. Sevenster και M. de Mol, καθώς και από τον P. van Ginneken,
- η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους L. Fernandes και M. Ribes,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. Κωνσταντινίδη, επικουρούμενο από τους P. Kugel, T. Ormond και P. Kuypers, advocaten,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 15ης Φεβρουαρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕΕ L 30, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2557/2001 της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ L 349, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 259/93).

- 2 Η αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής δίκης κατά της εταιρίας Omni Metal Service, η οποία εξήγαγε απόβλητα ηλεκτρικών καλωδίων από την Ισπανία προς την Κίνα, διαμετακομίζοντάς τα μέσω του εδάφους των Κάτω Χωρών, χωρίς προηγουμένως να έχει κοινοποιήσει την εν λόγω μεταφορά στις ολλανδικές αρχές.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 259/93 ορίζει:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις μεταφορές αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας, καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους [από την Κοινότητα].

[...]

3. α) Εξαιρούνται επίσης από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού οι μεταφορές αποβλήτων που προορίζονται [αποκλειστικά] για αξιοποίηση και απαριθμούνται στο παράρτημα II, εκτός από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στα στοιχεία β', γ', δ' και ε', στο άρθρο 11 και στο άρθρο 17, παράγραφοι 1, 2 και 3 [...].»

- 4 Σύμφωνα με το παράρτημα II του κανονισμού 259/93, τιτλοφορούμενο «Πράσινος κατάλογος αποβλήτων»:

«Ανεξάρτητα από το αν περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτό, τα απόβλητα δεν είναι δυνατόν να μεταφέρονται ως απόβλητα που υπάγονται στον πράσινο κατάλογο αν είναι μολυσμένα από άλλα υλικά σε βαθμό που: α) αυξάνουν οι κίνδυνοι που συνδέονται με τα απόβλητα αυτά τόσο ώστε να καθίστανται κατάλληλα για υπαγωγή στον πορτοκαλί ή στον κόκκινο κατάλογο ή β) παρεμποδίζεται η ανάκτηση των αποβλήτων με ασφαλή από περιβαλλοντική άποψη τρόπο.

GA. Απόβλητα μετάλλων και των κραμάτων αυτών σε μεταλλική μορφή που δεν επιδέχεται διασπορά

[...]

Τα απόβλητα και θραύσματα των ακολούθων μη σιδηρούχων μετάλλων και των κραμάτων αυτών:

GA 120 7404 00 Απόβλητα και θραύσματα χαλκού

[...]

GC. Λοιπά απόβλητα περιέχοντα μέταλλα

GC 010 Απόβλητα προερχόμενα από ηλεκτρικές κατασκευές που αποτελούνται αποκλειστικά από μέταλλα ή κράματα

GC 020 Ηλεκτρονικά θραύσματα (όπως πλακέτες τυπωμένων κυκλωμάτων, ηλεκτρονικά στοιχεία, σύρμα κ.λπ.) και ποιοτικώς αποκατεστημένα ηλεκτρονικά συστατικά, κατάλληλα για την αξιοποίηση βασικών και πολύτιμων μετάλλων

[...]

GH. Απόβλητα πλαστικών υλών σε στερεά μορφή

Περιλαμβάνονται, αλλά μη περιοριζόμενα στα:

GH 010 3915 Απορρίμματα, ξέσματα και θραύσματα πλαστικών υλών από:

[...]

GH 013 ex 3915 30 — πολυμερή χλωριούχου βινυλίου

[...]»

5 Κατά το άρθρο 17 του κανονισμού 259/93:

«1. Όσον αφορά τα απαριθμούμενα στο παράρτημα II απόβλητα, η Επιτροπή κοινοποιεί, πριν από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, σε κάθε χώρα στην οποία δεν ισχύει η απόφαση του ΟΟΣΑ [απόφαση του Συμβουλίου του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Αναπτύξεως, της 30ής Μαρτίου 1992,

επί του ελέγχου των διασυνοριακών κινήσεων αποβλήτων που προορίζονται για πράξεις αξιοποίησης], τον κατάλογο των αποβλήτων που απαντούν στο εν λόγω παράρτημα και ζητεί γραπτή επιβεβαίωση ότι τα εν λόγω απόβλητα δεν αποτελούν αντικείμενο ελέγχου στη χώρα προορισμού και ότι η χώρα αυτή δέχεται τη μεταφορά των ανωτέρω κατηγοριών αποβλήτων χωρίς την εφαρμογή των διαδικασιών ελέγχου που τυγχάνουν εφαρμογής επί των παραρτημάτων III ή IV, ή να αναφέρει αν τέτοιου είδους απόβλητα υπόκεινται στις διαδικασίες αυτές ή στη διαδικασία του άρθρου 15.

[...]

2. Όταν εξάγονται απόβλητα περιλαμβανόμενα στο παράρτημα II, τα απόβλητα αυτά προορίζονται για αξιοποίηση σε εγκατάσταση η οποία λειτουργεί ή έχει άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο, στη χώρα εισαγωγής. [...]

[...]

8. Όταν εξάγονται απαριθμούμενα στα παραρτήματα III και IV απόβλητα προς αξιοποίηση και απόβλητα προς αξιοποίηση που δεν έχουν ακόμη ταξινομηθεί στα παραρτήματα II, III ή IV προς χώρες διά μέσου χωρών στις οποίες δεν εφαρμόζεται η απόφαση του ΟΟΣΑ:

— εφαρμόζεται *mutatis mutandis* το άρθρο 15, εκτός από την παράγραφο 3,

— αιτιολογημένες αντιρρήσεις μπορούν να προβάλλονται μόνο σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 4,

εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά με διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες συναπτόμενες σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β', και βάσει της διαδικασίας ελέγχου που προβλέπεται είτε στις παραγράφους 4 ή 6 του παρόντος άρθρου, είτε στο άρθρο 15.»

- 6 Το άρθρο 15 του κανονισμού 259/93 καθορίζει την εφαρμοστέα διαδικασία σε περίπτωση εξαγωγής αποβλήτων προοριζομένων προς διάθεση. Η διαδικασία αυτή συνεπάγεται ιδίως κοινοποίηση προς την αρμόδια αρχή διαμετακομίσεως.
- 7 Το άρθρο 26, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ανωτέρω κανονισμού ορίζει:

«[Θεωρείται παράνομη διακίνηση] κάθε μεταφορά αποβλήτων, η οποία:

- a) πραγματοποιείται χωρίς να έχει αποσταλεί η κοινοποίηση σε όλες τις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό

[...]»

- 8 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1547/1999 της Επιτροπής, της 12ης Ιουλίου 1999, για τον καθορισμό των διαδικασιών ελέγχου στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, ο οποίος εφαρμόζεται στις αποστολές ορισμένων αποβλήτων προς ορισμένες χώρες για τις οποίες δεν ισχύει η απόφαση C(92)39 τελικό του ΟΟΣΑ (ΕΕ L 185, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2118/2003 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2003 (ΕΕ L 318, σ. 5), προβλέπει, όπως προκύπτει από το παράρτημα Δ αυτού, ότι η Κίνα δέχεται, χωρίς προσφυγή σε καμία από τις προβλεπόμενες με τον κανονισμό 259/93 διαδικασίες ελέγχου, αλλά μέσω

υποχρεωτικής εκ των προτέρων επιθεωρήσεως από την China National Import and Export Commodities Inspection Corporation, τις μεταφορές αποβλήτων που απαντούν υπό τους κωδικούς GA 120 740400, GC 020, καθώς και υπό το τμήμα GH, του παραρτήματος II του κανονισμού 259/93.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 9 Ενώπιον του Rechtbank te Rotterdam ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά της εγκατεστημένης στη Γαλλία εταιρίας Omni Metal Service βάσει των διατάξεων του άρθρου 10.60, πρώτο εδάφιο, του νόμου περί της διαχείρισεως του περιβάλλοντος (Wet milieubeheer), σε συνδυασμό με το άρθρο 26, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 259/93.
- 10 Της προσάπτεται ότι εξήγαγε περί τις 15 Μαρτίου 2004 από την Ισπανία προς την Κίνα, με διαμετακομιστικό σταθμό το Ρότερνταμ, κατά παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 259/93, 17 εμπορευματοκιβώτια περιέχοντα θραύσματα ηλεκτρικών καλωδίων (αποτελουμένων από πυρήνα χαλκού περιβεβλημένο με προστατευτική επένδυση από PVC και με διαφορετικές διαμέτρους ποικίλλουσες και δυνάμενες να ανέλθουν έως 15 εκατοστά) με προορισμό την επεξεργασία τους προς επαναχρησιμοποίησή τους, χωρίς η εν λόγω μεταφορά να έχει κοινοποιηθεί στις αρμόδιες αρχές.
- 11 Κατά την Openbaar Ministerie (Εισαγγελική Αρχή), τα εν λόγω απόβλητα δεν συνιστούν ηλεκτρονικά θραύσματα κατά την έννοια του κωδικού GC 020 του πράσινου καταλόγου αποβλήτων, καθόσον δεν αποτελούν σύρματα ή καλώδια οικιακής χρήσεως, αλλά καλώδια που χρησιμοποιούνται υπογείως και έχουν ευρεία διάμετρο, προορίζονται δε για τη μεταφορά ηλεκτρισμού. Δεδομένου ότι ο μη κεχωρισμένος συνδυασμός χαλκού και PVC δεν απαντά υπό τη μορφή αυτή στον εν λόγω κατάλογο ούτε στους καταλόγους των παραρτημάτων III ή IV του κανονισμού 259/93, η δε μεταφορά έλαβε χώρα προς κράτος μη μέλος του ΟΟΣΑ, απαιτούνταν κοινοποίηση, ιδίως προς την ολλανδική αρχή, υπό την ιδιότητά της ως αρχής διαμετακομίσεως, όπως προκύπτει από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 15 και 17, παράγραφος 8, του εν λόγω κανονισμού.

- 12 Η Openbaar Ministerie είναι της γνώμης ότι η ως άνω ερμηνεία επιβάλλεται λαμβανομένης υπόψη, αφενός, της ανάγκης περιοριστικής ερμηνείας των κατηγοριών αποβλήτων, η μεταφορά των οποίων δεν ρυθμίζεται βάσει του κανονισμού 259/93, και, αφετέρου, των διδαγμάτων εκ της αποφάσεως της 25ης Ιουνίου 1998, C-192/96, Beside και Besselsen (Συλλογή 1998, σ. I-4029, σκέψεις 32 και 34).
- 13 Αντιθέτως, η Omni Metal Service θεωρεί ότι τα επίδικα στο πλαίσιο της κύριας δίκης θραύσματα εμπίπτουν σαφώς στον κωδικό GC 020 που προαναφέρθηκε, δεδομένου ότι η σύνθεση των καλωδίων είναι εκείνη που έχει αποκλειστικά και μόνον αποφασιστική σημασία για τους σκοπούς ενός τέτοιου χαρακτηρισμού και όχι η διάμετρος ή η προέλευσή τους. Επιπλέον, η πρακτική που ακολουθείται στην Ισπανία, χώρα αποστολής, συνίσταται, όταν πρόκειται για συνδυασμό διαφόρων αποβλήτων απαντώντων στο πράσινο κατάλογο, στο να εκλαμβάνονται ως εμπίπτοντα στον κατάλογο αυτό και στο να ακολουθείται επομένως η σχετική διαδικασία. Ανάλογη είναι και η πολιτική της Κίνας δεδομένου ότι το τρίτο αυτό κράτος περιορίζεται, όταν πρόκειται για συνδυασμό χαλκού και PVC, στο να απαιτεί για την εισαγωγή εκ των προτέρων επιθεώρηση εκ μέρους της China National Import and Export Commodities Inspection Corporation εντός του κράτους αποστολής.
- 14 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Rechtbank te Rotterdam ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Μπορούν θραύσματα καλωδίων όπως τα επίδικα εν προκειμένω (έχοντα εν μέρει διάμετρο 15 εκατοστών) να θεωρηθούν ως “ηλεκτρονικά θραύσματα, όπως σύρμα κ.λπ.” κατά την έννοια του κωδικού GC 020 του πράσινου καταλόγου;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος, μπορεί ή πρέπει ένας συνδυασμός ουσιών από τις απαριθμούμενες στον πράσινο κατάλογο, ο οποίος όμως δεν απαντά υπό τη μορφή αυτή στον εν λόγω κατάλογο, να θεωρηθεί ως ουσία απαντώσα στον πράσινο κατάλογο και να μεταφερθεί για τους σκοπούς της αξιοποιήσεώς του άνευ εφαρμογής της διαδικασίας κοινοποιήσεως;

- 3) Είναι συναφώς αναγκαίο τα εν λόγω απόβλητα να διατίθενται ή να μεταφέρονται κειωρισμένως;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 15 Προκαταρκτικώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, οσάκις το Δικαστήριο επιλαμβάνεται προδικαστικής παραπομπής, το έργο του συνίσταται στο να διαφωτίσει το εθνικό δικαστήριο επί της εκτάσεως εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων προκειμένου να καταστεί εφικτό στο τελευταίο να εφαρμόσει ορθώς τους εν λόγω κανόνες επί των πραγματικών περιστατικών των οποίων επελήφθη, και όχι στο να χωρήσει το ίδιο σε παρόμοια εφαρμογή, δοθέντος ότι το ίδιο το Δικαστήριο δεν διαθέτει κατ' ανάγκη όλα τα απαραίτητα συναφώς στοιχεία.

- 16 Πράγματι, η προβλεπόμενη στο άρθρο 234 ΕΚ διαδικασία προδικαστικής παραπομπής καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των εθνικών δικαιοδοτικών οργάνων και του Δικαστηρίου, στηριζόμενη σε κατανομή των καθηκόντων μεταξύ

τους, και συνιστά μέσο διά του οποίου το Δικαστήριο παρέχει στα εθνικά δικαιοδοτικά όργανα τα ερμηνευτικά εκείνα στοιχεία του κοινοτικού δικαίου που τους είναι αναγκαία για την επίλυση των διαφορών επί των οποίων καλούνται να αποφανθούν (απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2002, C-260/00 έως C-263/00, Lohmann και Medi Bayreuth, Συλλογή 2002 σ. I-10045, σκέψη 27).

- 17 Αντιθέτως, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης ή να εφαρμόζει επί εθνικών μέτρων ή καταστάσεων τους κοινοτικούς κανόνες των οποίων έχει δώσει την ερμηνεία, δοθέντος ότι τα ζητήματα αυτά εμπίπτουν στην αποκλειστική δικαιοδοσία του εθνικού δικαστηρίου (βλ., ιδίως, αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 1999, C-175/98 και C-177/98, Lirussi και Bizzaro, Συλλογή 1999, σ. I-6881, σκέψη 38, και της 22ας Ιουνίου 2000, C-318/98, Fornasar κ.λπ., Συλλογή 2000, σ. I-4785, σκέψη 32).
- 18 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το πρώτο ερώτημα πρέπει να εκληφθεί υπό την έννοια ότι αφορά το αν ο κωδικός GC 020 του πράσινου καταλόγου αποβλήτων έχει την έννοια ότι καλύπτει, και ενδεχομένως υπό ποιες προϋποθέσεις, σύρματα ηλεκτρικής καλωδιώσεως.
- 19 Επ' αυτού, όπως προκύπτει από το γράμμα του κωδικού, τα απόβλητα που καλύπτει είναι τα ηλεκτρονικά θραύσματα καθώς και τα ποιοτικώς αποκατεστημένα ηλεκτρονικά συστατικά από τα οποία είναι δυνατή η παραγωγή μετάλλων. Όπως υπογράμμισε η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, τα σύρματα καλωδιώσεως δεν αναφέρονται υπό τη συγκεκριμένη μορφή ως παράδειγμα παρομοίων ηλεκτρονικών θραυσμάτων.

- 20 Έπεται ότι, όπως υποστήριξαν ορθώς τόσο η εν λόγω κυβέρνηση όσο και η Επιτροπή, και σε αντίθεση προς όσα υποστήριξε η Omni Metal Service, ο κωδικός GC 020 αφορά αποκλειστικά τα προερχόμενα από ηλεκτρονικούς εξοπλισμούς σύρματα καλωδίωσης. Αντιθέτως, ο εν λόγω κωδικός δεν εφαρμόζεται όταν πρόκειται για άλλες μορφές συρμάτων καλωδίωσης, ιδίως εκείνων που προέρχονται από ηλεκτρικούς εξοπλισμούς ή ηλεκτρικές κατασκευές, δεδομένου ότι ο κωδικός GC 010 του πράσινου καταλόγου αποβλήτων διευκρινίζει ρητώς, επ' αφορμή αποβλήτων προερχομένων από παρόμοιες κατασκευές, ότι εμπίπτουν στον εν λόγω κωδικό μόνο στο μέτρο που συνίστανται αποκλειστικά σε μέταλλα ή κράματα.
- 21 Μολονότι οι εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου περιγραφές σχετικά με τα επίδικα καλώδια στο πλαίσιο της κύριας δίκης είναι προφανώς τέτοιας φύσεως ώστε να υπαγορεύουν την άποψη ότι πρόκειται για σύρματα καλωδίωσης που αποτέλεσαν τμήμα ηλεκτρονικών εξοπλισμών, η Omni Metal Service υποστήριξε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι τα εν λόγω καλώδια ουδόλως προορίζονταν αποκλειστικά για την υπόγεια μεταφορά ηλεκτρισμού, όπως υποστηρίζει η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, αλλά ότι προέρχονταν σαφώς από παρόμοιους ηλεκτρονικούς εξοπλισμούς.
- 22 Όπως υπενθυμίζεται στις σκέψεις 15 έως 17 της παρούσας απόφασης, εντούτοις, η διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών που επιβάλλεται συναφώς ανήκει στη δικαιοδοσία του αιτούντος δικαστηρίου.
- 23 Ενόψει των προεκτεθέντων, η απάντηση επί του πρώτου ερωτήματος είναι ότι ο κωδικός GC 020 του πράσινου καταλόγου αποβλήτων, ο οποίος απαντά στο παράρτημα II του κανονισμού 259/93, έχει την έννοια ότι καλύπτει σύρματα καλωδίωσης μόνον υπό τον όρο ότι αυτά προέρχονται από ηλεκτρονικούς εξοπλισμούς.

Επί του δεύτερου και τρίτου ερωτήματος

- 24 Προκαταρκτικώς επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι η υπόθεση της κύριας δίκης αφορά την εξαγωγή ηλεκτρικών καλωδίων αποτελούμενων από πυρήνα χαλκού περιβεβλημένου με προστατευτική επικάλυψη από PVC και όχι την εξαγωγή τέτοιων πυρήνων ή περιβλημάτων που αποχωρίστηκαν προηγουμένως τα μεν από τα δε.
- 25 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το δεύτερο και τρίτο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου πρέπει να εκληφθούν υπό την έννοια ότι άπτονται κατ' ουσίαν του αν ο κανονισμός 259/93 έχει την έννοια ότι το θεσπισθέν δυνάμει του εν λόγω κανονισμού καθεστώς μεταφοράς σχετικά με τα απαντώντα στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων απόβλητα εφαρμόζεται και στην περίπτωση μιας μορφής σύνθετου αποβλήτου, το οποίο, μολονότι δεν περιλαμβάνεται στον ανωτέρω κατάλογο, αποτελεί συνδυασμό δύο υλικών, αμφοτέρων απαντώντων στον ίδιο κατάλογο.
- 26 Σύμφωνα με τις Κυβερνήσεις των Κάτω Χωρών και της Πορτογαλίας, στο ερώτημα αυτό επιβάλλεται αρνητική απάντηση. Αντιθέτως, η Omni Metal Service εμμένει στην προηγουμένως εκτεθείσα ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου άποψή της, σύμφωνα με την οποία παρόμοιο σύνθετο απόβλητο εμπίπτει κατ' ανάγκη στο καθεστώς που τυγχάνει εφαρμογής επί του πράσινου καταλόγου αποβλήτων.
- 27 Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το ερώτημα αν συνδυασμός υλικών απαντώντων στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων μπορεί να μεταφερθεί χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση εξαρτάται από τις περιστάσεις που ισχύουν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Κατ' αυτήν, παρέλκει η υποχρέωση κοινοποίησης ιδίως σε περίπτωση αποδοχής εκ μέρους της χώρας προορισμού των επίδικων αποβλήτων με σκοπό την αξιοποίησή τους, εφόσον όλα τα συναφή υλικά περιλαμβάνονται σαφώς στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων και εφόσον δεν προσκρούει σ' αυτό ο βαθμός μόλυνσεως των διαφόρων αποβλήτων.

- 28 Αντιθέτως, όπως συνάγεται από την εισαγωγή πρόταση του παραρτήματος II του κανονισμού 259/93, αποκλείεται η υπαγωγή στο καθεστώς του πράσινου καταλόγου αποβλήτων κάθε φορά που συντρέχει υπερβολικός κίνδυνος για το περιβάλλον ή αδυναμία ορθολογικής ανακτήσεως των διαφόρων υλικών για τα οποία πρόκειται. Στα πλαίσια της υποθέσεως της κύριας δίκης, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι απαιτούνταν σαφώς κοινοποίηση στον βαθμό που το PVC εξακολουθεί να μην είναι ακίνδυνο για το περιβάλλον.
- 29 Όπως υπογράμμισε προηγουμένως το Δικαστήριο, από την έκτη και την ένατη ιδίως αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 259/93 προκύπτει ότι το θεσπισθέν για την παρακολούθηση και τον έλεγχο της μεταφοράς αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών με τον κανονισμό σύστημα εξυπηρετεί την ανάγκη διαφυλάξεως, προστασίας και βελτιώσεως της ποιότητας του περιβάλλοντος, σκοπεύει δε στην παροχή προς τις αρμόδιες αρχές της δυνατότητας να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος (βλ. απόφαση της 28ης Ιουνίου 1994, C-187/93, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-2857, σκέψη 18).
- 30 Εξάλλου, η ενδέκατη και δωδέκατη αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 259/93 επιβεβαιώνουν ότι ο έλεγχος και η παρακολούθηση που καθιερώνει ο εν λόγω κανονισμός στοχεύουν στην προστασία του περιβάλλοντος όχι μόνον εντός της Κοινότητας, αλλά και εντός των τρίτων χωρών προς τις οποίες η ίδια εξαγει απόβλητα.
- 31 Ως προς το γεγονός ότι η μεταφορά αποβλήτων που προορίζονται για αξιοποίηση και περιλαμβάνονται στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων εξαιρούνται κατά κανόνα από τις διαδικασίες ελέγχου που προβλέπει ο κανονισμός 259/93 δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', αυτού, τούτο εξηγείται, όπως υπογραμμίζεται με τη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού, από το ότι τα οικεία απόβλητα δεν πρέπει να εμφανίζουν κατά συνήθεια κινδύνους για το περιβάλλον εφόσον αξιοποιούνται σύμφωνα με τις ισχύουσες στη χώρα προορισμού επαγγελματικές προδιαγραφές. Όπως προκύπτει από την ανωτέρω διευκρίνιση, η υπαγωγή της μορφής αυτής αποβλήτου στον συγκεκριμένο κατάλογο και η επακόλουθη μη υπαγωγή του στο καθεστώς ελέγχου και παρακολούθησεως που καθιέρωσε ο

κανονισμός 259/93 είναι το προϊόν προκαταρκτικού ελέγχου, μετά το πέρας του οποίου συνήχθη το συμπέρασμα ότι δεν συντρέχουν κίνδυνοι.

- 32 Υπό το φως των προεκτεθέντων, πρέπει να θεωρηθεί ότι το περισσότερο ευέλικτο καθεστώς που εφαρμόζεται επί των περιλαμβανομένων στον εν λόγω πράσινο κατάλογο αποβλήτων αποβλήτων, ήτοι η μη υπαγωγή τους στα ουσιώδη των διαδικασιών ελέγχου και παρακολούθησης κατά τον κανονισμό 259/93, δεν μπορεί, καταρχήν, να επεκταθεί επί αποβλήτων μη περιλαμβανομένων στον εν λόγω κατάλογο.
- 33 Ειδικότερα, το γεγονός ότι ένα απόβλητο συντίθεται από δύο στοιχεία, τα οποία, όταν αντιμετωπίζονται κειωρισμένως, συνιστούν ενδεχομένως απόβλητα απαντώντα στο πράσινο κατάλογο αποβλήτων, δεν μπορεί να έχει αυτομάτως ως συνέπεια ότι το σύνθετο αυτό απόβλητο περιλαμβάνεται στον συγκεκριμένο κατάλογο. Πράγματι, οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες χωρεί ενδεχομένως η επεξεργασία αποβλήτων και οι τυχόν περιβαλλοντικοί κίνδυνοι που συνδέονται με τον χειρισμό τους δεν ταυτίζονται κατ' ανάγκη ανάλογα με το αν το οικείο απόβλητο έγκειται σε ένα σύνθετο σύνολο αποτελούμενο από πλείονα στοιχεία ή με το αν καθένα από τα εν λόγω στοιχεία συνιστά διακριτό απόβλητο.
- 34 Συναφώς, πρέπει εξάλλου να υπογραμμιστεί ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι αναμειγμένα απόβλητα εμπίπτοντα στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων μπορούν να ανήκουν στην κατηγορία «AD 160 αστικά/οικιακά απόβλητα» του πορτοκαλί καταλόγου του κανονισμού 259/93, προσθέτοντας ότι μόνον η χωριστή συλλογή τους ή η προσηκουσα διαλογή τους παρέχει τη δυνατότητα της υπαγωγής τους στον εν λόγω πράσινο κατάλογο (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση *Beside και Besselsen*, σκέψεις 30 και 31).
- 35 *A fortiori*, είναι αδύνατη η υπαγωγή στον εν λόγω κατάλογο, πλην ρητής επί τούτου μνείας σ' αυτόν, ενός ενιαίου αποβλήτου προερχομένου από τον διαρκή συνδυασμό, και όχι από την απλή παρεμπιπτόντως ανάμιξή τους, δύο κυρίων υλικών που απαντούν στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων.

- 36 Όσον αφορά την προσέγγιση υπέρ της οποίας τάσσεται η Επιτροπή, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 37 Πρώτον, η προσέγγιση αυτή είναι ασυμβίβαστη με τους επιδιωκόμενους από τον κανονισμό 259/93 σκοπούς, καθόσον ο κανονισμός στοχεύει, όπως ήδη εκτέθηκε στις σκέψεις 28 έως 33 της παρούσας αποφάσεως, στο να μην εκφεύγουν των μηχανισμών ελέγχου και παρακολούθησεως που θεσπίζει ο εν λόγω κανονισμός οι μεταφορές συγκεκριμένης μορφής αποβλήτου παρά μόνο μέσω της υπαγωγής του στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων κατόπιν προκαταρκτικού ελέγχου των περιβαλλοντικών κινδύνων που συνδέονται με την επεξεργασία και τον χειρισμό του εν λόγω αποβλήτου.
- 38 Δεύτερον, όπως υπογράμμισε ορθώς η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, μια ανάλογα με την περίπτωση προσέγγιση, όπως η προτεινόμενη από την Επιτροπή, ενδέχεται να είναι γενεσιουργός ανασφαλείας δικαίου τόσο μεταξύ των επιχειρηματιών οι οποίοι θα καλούνταν πρωτίστως να προβαίνουν σε διαιτησίες συναφώς και να αναλαμβάνουν τους εξ αυτού κινδύνους, όσο και μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών.
- 39 Ενόψει των ανωτέρω αβεβαιοτήτων των οποίων είναι γενεσιουργός, παρόμοια προσέγγιση είναι επίσης ικανή να θίξει τον στόχο του κοινοτικού νομοθέτη, ο οποίος, επιλέγοντας τον τύπο του κανονισμού προκειμένου να νομοθετήσει σε θέματα μεταφοράς αποβλήτων, είχε συγκεκριμένα την πρόθεση να διασφαλίσει την ταυτόχρονη και συγκλίνουσα εφαρμογή της εν λόγω νομοθεσίας εντός όλων των κρατών μελών, η δε συγκεκριμένη εναρμόνιση αφορά όχι μόνον τις ουσιαστικές προϋποθέσεις υπό τις οποίες δύνανται να πραγματοποιούνται οι σχετικές μεταφορές, αλλ' επίσης και την εφαρμοστέα επί αυτών διαδικασία (απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2001, C-324/99, DaimlerChrysler, Συλλογή 2001, σ. I-9897, σκέψεις 34 και 67).
- 40 Τρίτον, η υποστηριζόμενη ούτως από την Επιτροπή άποψη δεν θεμελιώνεται στο γράμμα του κανονισμού 259/93. Ειδικότερα, και σε αντίθεση προς όσα προτείνει η

Επιτροπή, η εισαγωγική πρόταση του παραρτήματος II του κανονισμού 259/93 δεν είναι ικανή να θεμελιώσει το συμπέρασμα ότι επί αποβλήτου συνδυάζοντος δύο υλικά απαντώντα στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων πρέπει να τυγχάνει εφαρμογής το προβλεπόμενο για τα παρατιθέμενα στον εν λόγω κατάλογο απόβλητα καθεστώς στο μέτρο που εξ αυτού δεν απορρέει υπερβολικός κίνδυνος για το περιβάλλον ή αδυναμία ορθολογικής ανακτήσεως των διαφόρων υλικών περι των οποίων πρόκειται.

- 41 Πράγματι, δεν μπορεί να εξομοιώνεται απλούστατα η υποθετική περίπτωση που απαντά στην εισαγωγική πρόταση και αφορά την περίπτωση όπου συγκεκριμένο απόβλητο είναι «μολυσμένο» από «άλλο υλικό» με την περίπτωση κατά την οποία ένα απόβλητο αποτελείται από δύο υλικά, τα οποία συνιστούν ουσιώδη αλληλένδετα συστατικά το ένα του άλλου.
- 42 Υπό το φως του συνόλου των προηγηθεισών σκέψεων, στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα επιβάλλεται η απάντηση ότι ο κανονισμός 259/93 έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι συγκεκριμένο σύνθετο απόβλητο συνδυάζει δύο υλικά απαντώντα, αμφότερα, στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού δεν έχει ως συνέπεια ότι το θεσπιζόμενο δυνάμει του κανονισμού καθεστώς, όσον αφορά τα απαντώντα στο εν λόγω κατάλογο απόβλητα, εφαρμόζεται έναντι του συνθέτου αυτού αποβλήτου.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 43 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πέραν των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Ο κωδικός GC 020 του πράσινου καταλόγου αποβλήτων, ο οποίος απαντά στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους από αυτήν, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2557/2001 της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 2001, έχει την έννοια ότι καλύπτει σύρματα καλωδιώσεως μόνον εφόσον αυτά προέρχονται από ηλεκτρονικούς εξοπλισμούς.

- 2) Ο κανονισμός 259/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2557/2001, έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι συγκεκριμένο σύνθετο απόβλητο συνδυάζει δύο υλικά απαντώντα, αμφότερα, στον πράσινο κατάλογο αποβλήτων του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού δεν έχει ως συνέπεια ότι το θεσπιζόμενο δυνάμει του κανονισμού καθεστώς, όσον αφορά τα απαντώντα στο εν λόγω κατάλογο απόβλητα, εφαρμόζεται έναντι του συνθέτου αυτού αποβλήτου.

(υπογραφές)